

førtes paa de udenbys Grunde, men da den hævdes og den nye Bygningscommission ifølge Bygningsloven for Kjøbenhavn blev indført, blev dennes Omraade indskrænket til, hvad der hørte indenfor den Linie, indenfor hvilken Loven blev gjort gjældende. Der mangler altsaa en Bestillingsmand til at føre Tilsyn med Bygningerne paa disse Grunde, og det er, som den ærede Landstingsmand, der talte sidst, ytrede, ganske rigtigt det, der har været den bestemmende Grund for Regjeringen til at foreslaae denne Paragraph. Jeg seer ikke rettere, end at naar den gaaer ud, vil der ikke være nogen Embedsmand, der har at føre Tilsyn med Bygningsvæsenet paa de udenbys Grunde; thi et saadant Tilsyn er ikke overdraget den Branddirecteur, som nu midlertidig der er ansat; det ligger udenfor hans Forretninger at føre Tilsyn med Bygningsvæsenet. Derimod skal jeg ikke have noget imod, at Paragraphen, naar den bliver staaende, flyttes hen til Capitel 3, da Diemedet med den navnlig er det, at skaffe Tilsyn med Brandanordningernes Efterlevelse.

Hofensvørn: Efter at den høitærede Minister har indbrømt, at Taler egentlig nærmest er om at skaffe en Tilsynsmand tilstede, og han ikke har modsagt min Yttring om, at jeg antog Regjeringen for at være, i Henhold til Bestemmelsen i § 2 i Loven af 17de Marts 1856, bespiet til ved en kongelig Resolution at paalægge Beboerne den Forpligtelse, at svare de Gebyrer, som ere fastsatte i Loven af 1856 for de udenbys Grunde, troer jeg, at det vilde være meget let at skaffe en Tilsynshavende for de Gebyrer, som derved kunde falde, og jeg troer ialfald ikke, at det kunde være anbefaltesværdigt at faae en Paragraph ind i en Lov, hvor den dog virkelig efter Lovens Titel ikke har sin Plads.

Den fungerende Justitsminister: Dertil skal jeg blot svare, at det er ganske vist, at man ved Hjælp af disse Gebyrer kan faae en Bestillingsmand ansat, men saa forekommer det mig ogsaa at være mindre væsentligt, enten det bliver en Bygningsinspecteur herfra Kjø-

benhavn eller en anden Bygningsinspecteur, eller om man kalder ham Branddirecteur.

F. Nielsen: Der har været tre Grunde, der bevægede Udvalget til at fraraade § 20. For det Første forekom den ikke Udvalget at høre hen under denne Lov; dernæst var den usigtlig affattet, hvilket jeg allerede gjorde opmærksom paa under 1ste Behandling, og endelig ere de Kjendelser eller Gebyrer, som deri ere bestemte, overordentlig høie. At den ikke henhører under Loven, er allerede udvirket af to Medlemmer af Udvalget, og jeg skal derfor kun endnu sige et Par Ord for yderligere at bestyrke det. Det er vistnok afgjort, at Kjøbenhavns udenbys Grunde oprindeligt henhøre til Staden Kjøbenhavn, og ikke til Landet. Loven af 17de Marts 1856 har ogsaa kun ganske interimistisk henlagt disse udenbys Grunde under Landets Lovgivning og sagt, at indtil videre, indtil Kongen anderledes bestemmer, kunne de samme Love gjælde der, som gjælde for Landbygninger; men saa deraf at ville drage den Følge, at saa skal Lovgivningen for Landbygninger indføre for sig en ganske særegen Paragraph, som omhandler disse udenbys Grunde, som interimistisk ere henlagte derunder, det forekommer mig dog at være befynderligt. Derved tages de altsaa fra det Sted, hvor de egentlig hørte hen, og henlægges under en anden Lovgivning, og dernæst kræves, at denne anden Lovgivning skal optage en Paragraph, som ikke vedkommer den, men ene og alene vedkommer det interimistisk derunder henlagte. Det er det, der bevægede Udvalget til ganske at fraraade denne Paragraphs Optagelse. Hvis man ikke ganske havde fraraadet denne Paragraphs Optagelse, havde Udvalget været enigt om at foreslaae bethdelige Ændringer deri. Paragraphen er nemlig fremdeles usigtlig affattet. Den bestemmer, hvad der skal gives for Eftersynet af en eenetages Bygning, hvad der skal gives for Eftersynet af en toetages Bygning, og saa standses den dermed. Man veed ikke, hvad der skal gives for en tre-, fire- eller fleeretages Bygning. Loven af 12te Januar 1858 for Frederiksberg og Hvidovre tilføier, at for hver følgende Etage skal tillæg-